

[Undervisningsministeren.]

rådernes enkelte medlemmer skal foretage en vurdering af afhandlingen. Ved selve konfereringen af doktorgraden efter det mundtlige forsvar er beslutningen i fakultets- eller fagråd af overvejende formel karakter. De her nævnte regler er i overensstemmelse med styrelseslovens § 7, stk. 7, hvori det bestemmes, at fakultets- eller fagrådet har besluttende myndighed i sager af denne art.

Jeg vil her minde om, at det oprindelige forslag til lov om universiteternes styrelse indeholdt en anden formulering af den nævnte bestemmelse, hvorefter der under hvert fakultets- eller fagråd skulle nedsættes et stående sagkyndigt udvalg, der løbende skulle nedsætte bedømmelsesudvalg i forbindelse med besættelse af professorater og bedømmelse af doktorafhandlinger og derefter træffe beslutning på grundlag af indstillingerne. Forslaget blev kritiseret ikke blot af de studerende, men også af amanuenserne, og under udvalgsbehandlingen tilsluttede jeg mig den formulering, som står i loven. Udvalget sagde i sin betænkning som begrundelse for ændringen, at den fornødne garanti for en kvalificeret vurdering måtte ligge i det fagkyndige bedømmelsesudvalgs arbejde. Det er altså klart tilkendegivet, at der skal ske en kvalificeret vurdering. Studerende kan ikke sidde i fagkyndige bedømmelsesudvalg, men de deltager sammen med lærerrepræsentanterne i behandlingen i fakultetsrådet eller fagrådet af sammensætningen af bedømmelsesudvalget og af indstillingen fra udvalget.

I betragtning af, at reglerne om erhvervelse af doktorgraden har været drøftet gennem 13-14 år med henblik på en revision, og i betragtning af, at universiteterne nu har fået en styrelseslov, må tiden være inde til at få bestemmelserne om doktorgradens erhvervelse præciseret, således at der fortsat kan være tillid til og tryghed ved universiteternes behandling af indleverede afhandlinger. Jeg mener, at man bør tilstræbe en bestemmelse om, at en enstemmig indstilling ikke kan forkastes af fakultets- eller fagråd. Det vil formentlig også være rigtigt at give regler om fakultets- eller fagråds beføjelse til eventuelt under bedømmelsen at tage bedømmelsesudvalgets sammensætning op

til revision og omvendt om bedømmelsesudvalgenes mulighed for under arbejdet at begære sammensætningen ændret samt regler om behandling af indstillinger, der ikke er enstemmige. Det forekommer mig også rigtigt, at der i et bedømmelsesudvalg om doktordisputatser altid bør være en fagkyndig fra et andet universitet end det, hvortil afhandlingen er indleveret til bedømmelse. Det vil være at værdi for at undgå det, man kalder akademisk indavl, en foreteelse, som vist ingen har noget tilovers for, og som nok også er omtalt langt hyppigere i debatter, end den er forekommet i praksis.

Forinden der tages endelig stilling, ønsker jeg dog at modtage universiteternes udtalelse om de forslag, som er fremsat af amanuenserens forening og Dansk Magisterforening, og jeg vil lægge vægt på, at nye regler for doktorgradens erhvervelse kan være færdige til efteråret.

Om den konkrete sag, hr. Valbak henviser til i sin begrundelse for spørgsmålet, kan jeg oplyse, at Københavns universitet har meddelt ministeriet, at det ikke anser den foretagne behandling af sagen for korrekt, og at sagen derfor vil blive behandlet på ny.

Valbak: Jeg vil gerne takke ministeren for det for mig at se yderst tilfredsstillende svar. Der er særlig tre ting, jeg har hæftet mig ved, og som jeg er særlig glad for. Den første er, at ministeren sagde, at tiden er inde til at få bestemmelserne om doktorgradserhvervelse præciseret. Det var just, hvad jeg efterlyste. For det andet sagde ministeren, at bestemmelserne vil blive affattet ud fra det synspunkt, at når det sagkyndige bedømmelsesudvalg har afgivet sin indstilling, er det principielt indstillingen og ikke afhandlingen, der skal vurderes. Det har jeg også noteret mig. For det tredje har jeg med glæde noteret mig, at Københavns universitet nu også vil fortolke loven på denne måde, således at det enkelte medlem af fagrådet ikke i fremtiden skal foretage en vurdering af afhandlingen. I forbifarten: det er derfor også tilfredsstillende, synes jeg, at notere, at den meget omtalte konkrete sag i konsekvens af universitetets omfortolkning tages op til fornyet behandling.

Hermed sluttede spørgsmålet.